

Trčanje

živorad vidojković

KAKO ĆU IZGLEDATI U JEZIKU

S brega iznad sela
sjajno se vidi selo.
Sneg kopni po nadrealističkim
principima.
Kako ću izgledati
u jeziku
u svom jedinom govoru.
Adidas patike su
izum bogova.
Nikada neću razumeti
mladu borovu šumu.
Kako ću izgledati
u jeziku
kako ću zagrejati materiju
za svoje ideje.
Razastirem kartu sveta
nad selom.
Moje telo pravi
šupljinu u vazduhu
svet spada u
teškoće zapisivanja.

VEĆE KOJE NAMENIS SEBI

Veće koje nameniš sebi
mora propasti
mora jer
propadanje je imanentno
svim stvarima.
Veće koje nameniš sebi
pogrešno si namenio
i to će odlučiti.
Nećeš umeti da razgovaraš
sa ljudima
nećeš moći da se orijentišeš
u prostoru.
Veće koje nameniš sebi
mora propasti
kao i šivari koje su pristale
da žive sa tobom.
Tvoje pare su na volšebni
način iščezle
i to te gura u lošu formu.
Sve gori su uslovi
za besplatnu vožnju
za ponovni susret sa majkom
Prirodom.
Toliko je kasno da je već
rano
pa i veće koje si namenio sebi
više ne postoji.

TRČANJE

Svome trčanju
dajem sigurnost
kosmičke ravnoteže.
Ruke su mi u
visini grudi
ravnomoerno dišem
sa lakoćom
osvajam kilometre.
Lako prolazim kroz
razređen vazduh
mada nisam
navikao na njega.
Prolazim kroz šumu
kao pre 20 godina
posle toliko godina
ponovo sam brz
i lak.
Svojim trčanjem
popravljam
opšte stanje tela
i duha.

tri pesme

zoran vuković

.....
Pisaća mašina,
radio, televizor,
kasetofon, gramofon,
Foto aparat, automobil,
kamera, projektor.

Sve su to sprave
koje treba da nas učine srećnim.

.....
»Biti optimista«.
Ne zvuči loše.
Moraću to češće ponavljati u sebi.

.....
Taj neumoljivi čovek
koji je došao kod nas
kad je rešio da ide
spakovo je kofer i rekao: »Ja idem«.
Mi smo ga zvali:

1. na slavu u Neradin
 2. na slavu u Grgeteg.
- Govorili smo: »Biće mnogo sveta i lepih
devojaka.

Ići ćemo da gledamo:
1. manastir i kaluderice
2. muzej Ilariona Ruvarca
3. ikonostas Uroša Predića
4. ikonostas Pjera Križanića
5. reprodukciju »Tajna večera« (freska).
Ali ništa nije vredelo.
Niko nije tada mogao
uticati na tog neumoljivog čoveka
da raspakuje kofer i ostane.

Prilozi na stranama 36 i 52 grafike petra čurčića

Mrvica

petar cvetković

MRVICA

Mrav i neka buba bore se, otimaju, tuku
oko jedne beličaste mrvice.

Ne vidiš to što si opisao; zašto bi oni
stali i mirno podelili plen? Drukčije se ova
scena ne može mimoći.

Mrvica koje se dotiču mrav i buba vrti
se između njih, pada, troši, i mrviti na sve
manje. Od toga bi možda i mogao biti ob-
rok, dva, ali se i jedno i drugo još uvek
otimaju o najveći, najbolji deo. Ko je kome
pokvario Zadovoljstvo?

Pravilna podela.

Ako nije bila moguća, zašto nisu išli
dalje: uzeli ponešto i pošli svako na svoju
stranu s osećanjem da je ugrabljeni obrok
sladi.

Ali zar nije i takvo odustajanje ružno,
bez dramatičke? I kako bi, na kraju, preži-
veli?

A i šta bi posle bilo s dijalektikom
mrvice!?

OPNASTI RECNIK

Kada bi u tom viru
gde čuči patka
mogao da se pročita Odeljak kad si bio dete
već sutra ti bi bio na reci.
Malo masti pod repom
preko paperja
i ona iznosi prvo male pljuske pa veće;
reči iz vode
na koje tvrdoglavo naleže
da je održe.
Taj dečji teret
na staklima se penje
i vrtlog ga ponovo spušta.
(Nečije ruke
izlaze iz vode
da joj pomognu
i jagodicama prstiju
dodaju kljun!)

Ona šišti
i kao astmatičar odvaja, deli
čitav rečni sadržaj
na male, skvrčene fragmente:
loptice, šljunak, mulj, mehurove, plutu.
Jezik bez gramatike!
Tim lešinama ćeš u budućnosti i groznici
lepiti svet koji ti uvek nedostaje.